

CONCURSUL DE INTERPRETARE CRITICĂ
„GARABET IBRĂILEANU”
Ediția a XX-a, 12.04.2025

CLASA a IVa

Citește textul cu atenție și rezolvă cerințele de mai jos:

„(...) Veverița **locuia** într-un brad de 6 etaje, fără lift, din Pădurea Mare, chiar la marginea marginii.

La parter nu locuia nimeni. La etajul 1 stătea un veverițoi bătrân, domnul Țuparu, care avea obiceiul să vorbească cu el însuși cu glas tare, ba de multe ori se și certa el cu el. Dacă îl auzai, aveai impresia că sunt doi Țuparu, nu unul. Spunea, de exemplu: „Iar nu mai știi unde ți-ai ascuns rezerva de alune, zăpăcitule, ce mă fac eu cu tine?” Și tot el răspundea: „Știi ceva? Mai lasă-mă-n pace și tu!” Iar apoi, tot el: „Ești un nătăfleş, noroc cu mine, care sunt cu capul pe umeri!” Greu de spus dacă domnul veverițoi Țuparu se simțea mai degrabă nătăfleş sau mai degrabă cu capul pe umeri, iar el nici nu voia să știe asta. Când s-a trezit cu zăpada la ușa scorburii, a bombănit.

- Dacă mai ninge un pic, n-o să mai putem ieși din casă, eu și cu mine! Așa ceva n-am pomenit de când suntem!

La etajul 2 al bradului era o familie mare și fără astâmpăr de pițigoii. (...)

La 3, locuia o cucuvea care dormea toată dimineața, ba uneori și la amiază, cu pleoapele bine trase peste ochii mari și galbeni, foarte frumoși. (...)

Bradul creștea an de an, iar prin asta se deosebea de blocul din apropiere, care nici nu creștea, nici nu scădea, rămânea, cu cele 4 etaje ale lui, cum fusese de la început.

Vevi era foarte iute, n-avea nevoie de scări, din câteva **salturi** în zigzag ajungea direct în copacii vecini sau înapoi, în scorbură familiei. Păsările zburau, așa că evitau și ele treptele de lemn. Cel care găfăia un pic la urcare și coborâre (vă amintiți că nu exista lift) era veverițoiul, domnul Țuparu, cu el cu tot.

Acum, toate crengile se făcuseră albe, și steluțele de zăpadă se tot așterneau peste ele, una mai frumoasă ca alta. Dar, dacă fiecare în parte era minunată, toate la un loc te înspăimântau, mai ales rotite în aer, înfășurate și desfășurate de vântul care vuia înspăimântător prin crengi.

- Ce-i prea mult nu-i sănătos, i-a spus domnul Țuparu domnului Țuparu.

- Doar asta am spus și eu mereu ce-i prea mult strică! i-a răspuns domnul Țuparu domnului Țuparu. (...)

Bradul nins (din volumul „*Trei zile nemaipomenite*”, de Ioana Pârvulescu, București, Editura Humanitas, 2023)

SUBIECTUL I

45 puncte

1. Scrie cuvinte cu sens asemănător pentru: *zăpăcitule, nătăfleț, a bombănit, crengile, se deosebea*.
2. Formulează câte un enunț prin care să evidențiezi alte sensuri decât în text pentru cuvintele: *mine, mai, iute*.
3. Alcătuiește familia de cuvinte a verbului subliniat în text, scriind cel puțin patru termeni.
4. Alcătuiește o propoziție despre iarnă în care subiectul să fie exprimat printr-un substantiv înrudit ca înțeles cu „zăpadă”, iar predicatul să fie exprimat printr-un verb la timpul viitor. Propoziția va conține și 3 părți secundare de propoziție.
5. Explică următoarele expresii în câte 2 – 3 rânduri fiecare: „*sunt cu capul pe umeri*” și „*vântul vuia înspăimântător printre crengi*”.

SUBIECTUL AL II-LEA

45 puncte

Pornind de la enunțul „*Bradul creștea an de an, iar prin asta se deosebea de blocul din apropiere ...*” redactează o compunere în care să-ți imaginezi că au sosit alți locuitori în copacul nins, povestind întâmplările prin care ar putea trece aceștia.

În redactarea compunerii, vei avea în vedere următoarele:

- Respectarea părților compunerii;
- Utilizarea narațiunii și a descrierii;
- Alegerea unui titlu potrivit;
- Încadrarea în 15 - 20 de rânduri;
- Folosirea unui limbaj expresiv și corect din punct de vedere gramatical;
- Respectarea regulilor de scriere corectă (ortografie, punctuație).

- ✓ Toate subiectele sunt obligatorii.
- ✓ Se acordă **10 puncte din oficiu**.
- ✓ Timp de lucru: 60 de minute.